

[Karen Højte Jensen]

langt mere end forventet. Ser vi på disse tal, må vi sige, at de 24 mia kr. svarer til halvvdelen af det underskud, staten har på sit drifts-, anlægs- og udlånsbudget. Jeg mener, disse tal klart illustrerer, at det er rimeligt at reducere bloktilskuddene.

Den økonomiske genopretningspolitik er godt i gang, og det er i virkeligheden paradoksalt, at det, der burde betragtes som noget positivt, nemlig at det går bedre, af nogle betragtes som et voldsomt problem. Vi ved, at kommunerne har fået et forøget beskatningsgrundlag, og sammen med den lavere rente har det forbedret den kommunale likviditet voldsomt.

I 1983 øvede man en meget god indsats i kommunerne, og perspektivet i denne indsats må ikke fortabes. Den 26. marts 1984 blev regeringen enig med de kommunale organisationer om at henstille til kommunerne, at man skulle have uændret aktivitetsniveau, og man var også enig om, at dette kunne ske ved uændret skat. På denne baggrund er de konjunkturskabte overskud opgjort for primærkommunerne til 3,9 mia kr. og for amtskommunerne til 0,6 mia kr., og det svarer til det beløb, vi skal reducere bloktilskuddene med. Teknikken er den, at det skal ske på baggrund af beskatningsgrundlaget, dog således, at der er garanti for, at man ikke griber mere ind, end at kommunerne har en likviditet på 2 pct. af bruttoudgifterne.

Vi er tilfredse med, at reduktionen sker på en sådan måde, at man ikke, her hvor vi nærmer os 1985, i de enkelte kommuner er nødt til at gribe ind i de allerede lagte budgetter, og derfor er vi også tilfredse med, at reduktionen sker som et acontobeløb. Hvis regeringens henstilling fra foråret er fulgt, skulle der ikke i de enkelte kommuner være problemer, og heldigvis er det da tilfældet i langt de fleste.

Det er vores ønske, at man nu etablerer et permanent instrument for den fremtidige regulering af disse bloktilskud. Der skal nu iværksættes en række drøftelser med de kommunale organisationer om at få tilvejebragt en varig konjunkturreguleringsmodel, og samtidig vil der blive skabt fastere rammer for budgetsamarbejdet mellem staten og kommunerne, og det mener jeg er ganske nødvendigt.

Det er også hensigten, at man skal se på en ændring af byrdefordelingen. Jeg mener,

tiden er løbet fra den model, vi har i øjeblikket. Især finder jeg det nødvendigt, at lokale forskelle i arbejdsløsheden og regionale forskelle i pris- og lønniveau og kvinders erhvervsfrekvens inddrages, ligesom omlægning af de sociale refusioner skal med i vurderingen.

Som hr. Henning Rasmussen nævnede, har vi jo noget tilbage, der hedder Københavns kommune. Som jeg sagde ved forespørgselsdebatten om Københavns kommunes økonomi, afventer vi AKFs rapport vedrørende de sociale problemer, man måtte have i Københavns kommune, for at tage dem med. Med dette lovforslag, også hvad angår de dele af lovforslag nr. L 81, som vedrører Københavns kommune, mener jeg, at vi har lovet, at vi vil se realistisk på Københavns kommunes problemer.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Det, der får mig til at tage ordet, er, at fru Karen Højte Jensen fortsætter med at give den forkerte oplysning, at hvis blot den enkelte kommune har levet op til regeringens henstilling, så giver indgrebet ingen problemer for den. Det er klart urigtigt.

Regeringens beregninger bygger på, at man forventer en gennemsnitlig indtægtsstigning på skattesiden på 6 pct. i kommunerne. Men de kommuner, hvis befolkningsgrundlag er sådan, og hvis indtægtsforhold er sådan, at de kun får det halve af den stigning, bliver straffet. De skal aflevere, som om de havde en 6 pct.s indtægtsstigning. De har kun en 3 pct.s indtægtsstigning. Det har ikke en pind at gøre med, om de har fulgt regeringens henstilling eller de ikke har gjort det. Det har noget at gøre med, at deres befolkning har mindre indtægter end andre.

Derfor er den påstand fortsat ikke rigtig, at dette bare er et spørgsmål om, at den enkelte kommune har fulgt regeringens henstilling. Det er fortsat ikke rigtig.

Svend Erik Hovmand (V):

Når man har fulgt de seneste ugers debat om dette efter min opfattelse meget væsentlige emne, kunne man fristes til at sige, at der tilsyneladende er nogle, der ønsker at efterlade det indtryk, at regeringspartierne betragter amter og kommuner som økonomisk uan-